

யாழ். துணை ஆயர் அபிஷேக இதழ்

சத்தியவேத

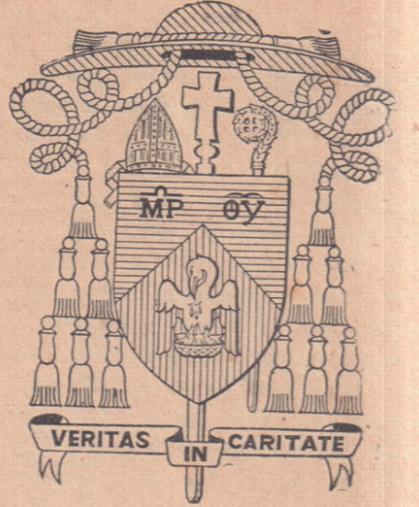

காவலன்

தந்தி: "கதலிக் பிறஸ்" யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 300
REGISTERED AT THE CEYLON G.P.O. AS A NEWSPAPER.

93-ம் புத். யாழ்ப்பாணம், 1968-ம் வரு கார்த்திகை 20-ந் உ புதன்கிழமை—பிரதி சதம் 15 | 45-ம் இல.

துணை ஆயர்
விருதுச் சின்னம்

பரம அன்பில்
உண்மையோடு
ஊழியம்புரிய

விவாகரத்துக்கு

உடன்படவேண்டாம்

இத்தாலிதேசச் சட்டங்களில் இதுகாலவரையும் விவாகரத்துக்கு இடமில்லை. ஆனால் அடுத்துவரும் தேர்தலில் இதுவும் ஒரு முக்கிய கருமமாகப் பலகட்சிகளும் கையாள இருக்கின்றன. ஆகவே இத்தாலிதேச மேற்றிராணிமார் மக்களுக்குத் தக்ககாலத்திலேயே எச்சரிக்கை செய்திருக்கின்றனர்.

அன்பும் பண்பும் படைத்தவர் நம் துணை ஆயர்

எல். ஆர். அன்ரனி அடிகளாரைச் சிறுவயதுதொடக்கம் அறிந்தவர்கள் அவர் குருத்துவத்தின் நிறைவை அடைவதற்கு ஒன்றும் தடையா யிருந்திருக்கா தென்பதை உணர்ந்திருப்பர். அவர் இந்நிறைவைப் பெற்றது தமது இயற்கையான திறமைகளினாலேயே. உரோமாபுரியில் அவர் பெற்ற பயிற்சியினாலேயே தமது மடாலய அனுபவத்தினாலேயே அன்று. இத்தகுதிகளெல்லாம் அவரிடம் உண்டென்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் தேவனுக்கு ஒரு சிறந்த தொண்டராக இருந்ததே தம்மைச் சூழ்வர இருந்த மக்களின் நன்மதிப்பையும், அன்பையும் அவர் பெறக் காரணமாயிருந்தது.

அன்ரனி அடிகள் யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனத்திலுள்ள கரம்பனில் 1927 ஆம் ஆண்டு சித்திரை 19 ஆம் தேதி பிறந்தார். 53 நாட்களின்பின் கருத்துறையில் தபால் அதிபராகக் கடமையாற்றிவந்த அவரது தந்தையாராகிய லீயோ இராசேந்திரம் மரணத்திரையுள் மறைந்தார். இச்சிறு குழந்தையையும், மற்றொரு மகனையும், இரண்டு பெண்குழந்தைகளை

யும் வளர்த்து ஆளாக்கும் பொறுப்பு இளம் விதவையான மரியப்பிள்ளையைச் சார்ந்தது. வீரமும் நற்பண்புகளும் பொருந்திய இம்மாத 1960-ம் ஆண்டில் மரணமடைந்தார். அவளது குழந்தைகள் நால்வரும் உயிரோடிருக்கின்றனர்.

தந்தைவழியாலும், தாய்வழியாலும் திருச்சபைக்கு நீண்டகாலமாகப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பணிபுரிந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர் அன்ரனி அடிகளார். அவரது தந்தைவழிப் பாட்டனாரான பஸ்தியாம்பிள்ளை அநேக வருடங்கள் ஆசனக் கோயிலிலும், அடைக்கலமாதா கோயிலிலும் உபதேசியராக இருந்தவர். அவரது தாய்வழிப் பாட்டனாரான பேதுருப்பிள்ளை கரம்பன், செபஸ்தியார்கோயில் மூப்பராக இருந்தவர். அவர் இறந்ததும் அவரது மகளாகிய மரியப்பிள்ளை (அன்ரனி அடிகளின் தாய்) மூப்புப் பொறுப்பை ஏற்று, தான்

இறக்குமட்டும் அனைவரும் மெச்சும் படி தன் கடமைகளை நிறைவேற்றி வந்தார்.

இளமையில் அன்ரனி கரம்பன் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடத்தில் தனது கல்வியை ஆரம்பித்தார். பின்னர் ஊர்காவற்றுறை அர்ச். அந்தோனியார் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். இங்குதான் அவர் தேவனின் குரலொலியைக் கேட்டார். 14-1-1940 இல் அவர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அர்ச். மாட்டினார் குருமடத்திற் சேர்ந்து அர்ச். பத்திரிசியார் கல்லூரியில் தொடர்ந்து கல்வியி ன்றார். 1948 இல் அவர் கொழும்பிலுள்ள அர்ச். பேரணுக்குருமடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் கல்வியில் முதன்மை யாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அங்கு சேர்ந்து மூன்று வாரங்களுக்குள் உரோமாபுரியிலுள்ள வேதப்பிரசார கல்லூரியில் மேற்படிப்புப் பயில்வதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் அங்கு சேர்ந்தது 11-10-48 லாகும்.

அவர் உரோமாபுரியில் ஏழு வருட (அடுத்தபக்கம்)

புனித அபிஷேகப் பொன்விழா

யாழ் - மாநகரில் நடைபெறும் கோலாகல வைபவம்

எங்கள் துணை ஆயரின் மங்கள மகுடதாரணம்

செந்தமிழ்ப் பாடலைத் தேனிற் பிசைந்து, திணைமாவிற் குழைத்து, பாலிற் கலந்து பசுநெய்யில் தேய்த்துப், பனியில் நனைத்து தென்றலிற் குளிப்பாட்டிப் பாடிக்கொண்டிருந்தால் அந்தத் தெய்விககானம் கருத்தைக் கவர்ந்து மயக்குமன்றோ? அத்தகையதோர் பேரின்ப உணர்ச்சி யாழ்நகரக் கத்தோலிக்க மக்களின் உள்ளமெலாங் குடிக்கொண்டு அக்களிப்பு வெள்ளமாய்ப் பரவிநிற்கின்றது.

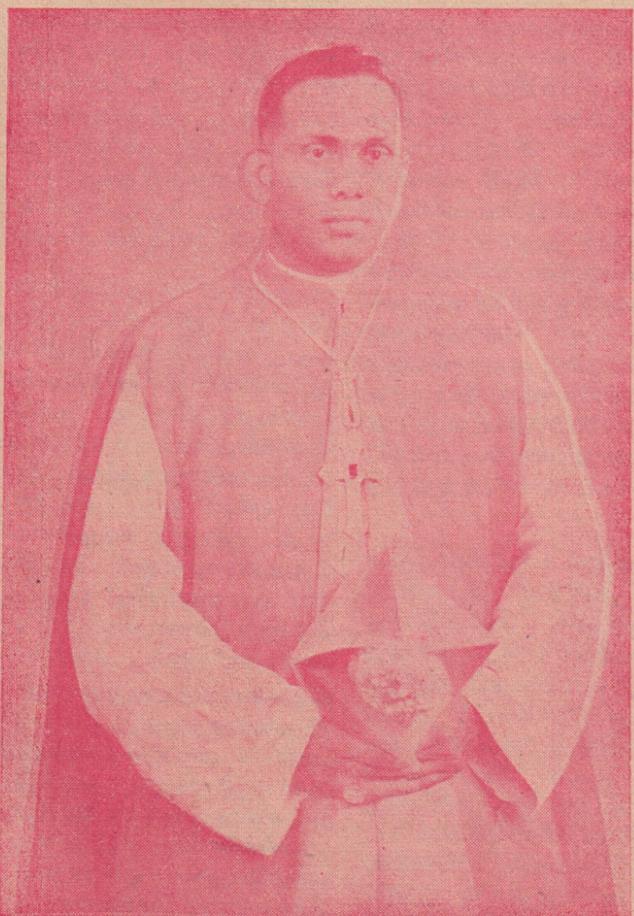
1968 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 21 ஆம் நாள் வியாழவாரம் அதிபுசித எல். ஆர். அன்ரனி அடிகள் யாழ் - மேற்றிராசனத் துணை ஆயராக அபிஷேகம் செய்யப்படுவார். சத்தியத்திருமறையின் புதிய கோமகனாய்—சமய இளவரசராய் இராசப்பிரதிநிதியாய்ப் பொற்செங்கோலேந்தி மணிமகுடஞ் சூடுவார் என்ற மங்கல சுபசெய்தியே இந்த மட்டற்ற மகிழ்ச்சிப்பெருக்கின் காரணமாகும்.

அற்றைத்தினம் ஆதித்தன் சோதிக்கதிர்களைப் பரப்பி, அவனிபெய்

கும் பலனிவரும்வேளை யாழ்நகரில் இப்புனிதப்பெருவிழா நிகழப்போகின்றது. யாழ்-மேற்றிராசன ஆசனக்கோவிலின் முன்றிலிலே அழகின் சிரிப்பை அள்ளிப்பொழியும் அற்புத அலங்கார மண்டபத்தின்கண் இப்பொன்விழா இடம்பெறப்போகின்றது.

கால 8 மணிக்கு ஆலயத்தின் கோபுர மணிவரிசைகள் தம் நாவையசைத்து "டங் டணர்" என்று மதுர நாதத்தை எழுப்பித் திசையெங்கும் கானம்முழங்க எங்கள் புதிய ஆயர் மேற்றிராணிமார்கள், குருமார்கள் புடைகுழக் குருநிவாசத்திலிருந்து வெண்பொன் கொடிநிரைகளும் மகரதோரண வரிசைகளும் மணமலர்க் குவியல்களும் நிழல்செய்யும் பாதையூடே திருச்சடங்கு நிகழும் தலத்துக்கு ஊர்வலமாக அழைத்துவரப்படுவார்.

ஈழநாட்டின் பலதிசைகளிலும், பாரதத்தின் பல்கோணங்களிலிருந்து மேற்றிராணிமார்களும், குருப்பிரசாதிகளும், சந்நியாசிகளும், கன்னி [மறுபக்கம் பார்க்க]

வாழ்க! ஆயர் அன்ரனி.

24	ஞா.	பரிசுத்த ஆவிவிழாவுக்குப் பின் 24-ம் ஞாயிறு	[ப]
25	தி.	புனித கத்திரீனம்மாள்	[ச]
26	செ.	புனித சில்வேஸ்தர்	[வெ]
27	பு.	கிழமைப்பூசை	[ப]
28	வி.	கிழமைப்பூசை	[ப]
29	வெ.	கிழமைப்பூசை	[ப]
30	சு.	புனித பெலவேந்திரர்	[ச]

சத்தியவேத

பாதுகாவலன்

1968-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மீ 20-ந்

வாழ்க !

நம் துணை ஆயர்

யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு துணை ஆயர் என ஆலய மணிகள் ஒலித்தன. அவர்தான் அன்றளி அடிகளார் என்னும் செய்தி காட்டுத்தியெனப் பரவியது. ஆனால், யார் அவர்? என்ற கேள்வி பலரது உதடுகளிலே எழுந்தது. ஏன்? திருச்சபையின் ஆட்சிபீடத்தில் அமரப்போகும் இத்திருத்தொண்டரைப்பற்றி மக்கள் பலர் அறியாதிருந்தது வியப்பன்று. ஏனெனில் அவரது வாழ்க்கை பிறர்கண்ணைக் கவரும் பகட்டுடையதன்று. சிறிந்து நாதர் முப்பது வருடகால மறைந்த சீவியத்தின் பின் பிரசித்த வாழ்வுக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். மண்ணினுள் மாணிக்கம் போன்று அவரிடம் மறைந்து கிடந்த சிறப்புக்கள் யாவும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. ஆயர் அன்றளியை அறிந்தவர் எல்லோரும் அவரை "நல்லவர்" என்று விபரிப்பர். "நல்லவர்" என்னும் சொல்லுக்குப் பல அர்த்தங்கள் உண்டு. நீதிமான், இனிய சுபாவமுடையவர், பிறருக்குத் தீங்கு நினைக்காதவர், தேவபக்தி உடையவர் - இவற்றில் எம் ஆயரை வர்ணிப்பது எது? குணக்குன்றாகிய அவருக்கு இவையெல்லாமே பொருத்தமான வார்த்தைகள்தாம். அன்றளி அடிகளார் ஓர் ஆதர்ச குரவர் என மக்களால் கருதப்படுபவர். குருமாரில் குறைபிடிப்பதே வழக்கமாக இருக்கும் இந்நாளில் மக்கள் அனைவரினதும் நன்மதிப்பைப் பெறுவது எளிதான காரியமன்று. அவரது சாந்தம் தவமும் முகமும், உள்ளத் தூய்மையும், ஆழ்ந்த பக்தியும், எளிய வாழ்வும், அடக்கமான சுபாவமும் மக்கள் உள்ளத்தை ஆகர்ஷிக்கும் தன்மையன. ஆயின் இத்தன்மைகளை நெருங்கிப் பழகியவர்களே அறிவார்களானபடியால் பலர் அவரது மேன்மையை அறியாதிருந்ததில் வியப்பில்லை. இவர் விசாரணைக் குருவாகப் பணியாற்றிய மீசாம்களில் பல தரப்பட்ட மக்கள் இருக்கின்றனர். உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், ஏழை, பணக்காரர் அனைவரை

செபமலைத்தாசர் ஆச்சிரமத்தில் ஆயர்

ஆச்சிரம அதிபர்

"உங்கள் பணிக்கு உங்களுையே அர்ப்பணம் செய்து, அப்போஸ்தலிக்க ஊழியத்தில் நீங்கள் காட்டிவரும் சிரத்தையையும் நாம் அறிவோம். உங்கள் சுவீசேஷத்துக்கடுத்த சயநலமற்ற தன்மையையும், அப்போஸ்தலிக்க அன்பையும் விசுவாசிகளுள் அநேகர்கண்டு உங்கள் மீது மதிப்பும், நன்றியும் கொண்டிருக்கிறோம். எளின்பதையும் நாம் அறிவோம். உங்கள் ஆன்மீகவாழ்வையும், உள்ளரங்கமாக நீங்கள் தேவனுடன் சம்பாஷிப்பதையும், கிறிஸ்துவோடு பலிஒப்புக் கொடுப்பதையும், தியானத்தோடு கூடியசெயலுக்கு உங்கள் உள்ளம் எங்கு வதையும் நாம் அறியாமலில்லை."

இவ்வாறு கடந்த ஆனிமாதத்தில் பரிசுத்த தந்தை சகல குருமார்களுக்கும் விடுத்த செய்தியொன்றில் காணப்படும் இந்த உருக்கமான வார்த்தைகள் அன்றளி அடிகளாருக்கு எவ்வளவு பொருத்தமானவை. ஏனெனில், அவரது வாழ்க்கை அத்தகையதுதான். முக்கியமாக இவ்வாச்சிரமத்தில் அவர் கழித்த வாழ்க்கை. 1962-ல் செபமலைச்சபை துறவியருக்கு வழிகாட்டும் சிரேஷ்டராக அன்றளி அடிகளார் நியமிக்கப்பட்ட பொழுது அவரது கனவு நனவாகியது. அநேக வருடங்களாகத் தியான வாழ்வில் அவருக்கொரு கவர்ச்சியிருந்தது. இத்துறவியரின் வாழ்வு அவரது இலட்சியத்துக்கு ஒத்ததாகத் தோன்றியது. செபமலைச் சபையினர்க்கு அவரது சேவை மிகவும் அவசியமாக இருந்த வேளையில், அவரை இவ்வீசேஷ வேலைக்கு ஆயத்தம் செய்து அங்கு கொண்டு வந்தது தேவதிருவருளாகும்.

செபமலைச் சபையினரின் வாழ்வில் மையமாக இருந்து அவரைக் கவர்ந்தது, தேவநற்கருணை ஆராதணையைச் சுற்றியே அவர்கள் வாழ்வு

யும் பாரபட்சமின்றிச் சமநோக்குடன் நடத்தி ஒருவருக்கும் மனக்குறையின்றி அனைவரது நல் லெண்ணத்தையும் தேடிக்கொண்டவரும், மீசாம்களிலே தருமசபைகளை ஊக்குவித்து வளர்த்து ஏழைமக்களின் நல் வாழ்வுக்காக பாடுபட்டவருமான அன்றளி சுவாமியார் நன்மைத்தனமும் பரிசுத்ததனமும் மட்டுமல்ல, ஆயர் பதவிக்கு ஏற்ற ஏனைய தகுதிகளும் பொருந்தப் பெற்றவரே. ரோமையில் பெற்ற பயிற்சி அவரை அனைத்துலக திருச்சபையை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. அவரது மீசாம் அனுபவம் தமது மக்களை அறிய அவருக்கு வாய்ப்பளித்தது. ஆச்சிரம வாழ்க்கை அவருக்கு ஆழ்ந்த ஞானத்தைக் கொடுத்தது. பின் நிகழப் போவதை முன்கூட்டியே அறிந்த இறைவன் குறுகிய காலத்தில் அவருக்குப் பலதரப்பட்ட அனுபவங்களைக் கொடுத்து ஆயத்தம் செய்தார் போலும்.

அன்றளி அடிகளாரின் தனிப்பட்ட குணநலன்களின் காரணமாக மட்டுமல்லாது ஒரு துணை ஆயர் நம் மேற்றிராசனத்துக்கு கிடைத்ததையும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றோம்.

புதிய ஆயருக்கு எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன், அவரது ஆட்சி இனிது நடைபெற இறைவனது திருவருள் அவருக்கு என்றும் துணைநிற்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அமைந்திருந்ததான் என அன்றளி அடிகளாரே கூறியுள்ளார். ஆரம்ப காலத்தொட்டே இச்சபையினர், இரவும் பகலும் இடைவிடாது தேவநற்கருணை ஆராதனை செய்யும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். தமது அப்போஸ்தலத்துவத்தின் இந்தப் பகுதியை அடிகளார் சிறப்பானதாகக் கருதுகிறார். இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் நடைபெற்ற காலம் முழுவதும் அவர் இப்பதவியில் இருந்தமையால், சங்கத்தின் தீர்மானங்களுக்கு ஏற்ப ஆச்சிரமத்தை முன்னிலைக்குக் கொண்டிருவதற்குச் சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார். அவர் துறவியருக்குக் கொடுத்த உபதேசங்களெல்லாம் இந்த அடிப்படையிலேயே இருந்தன. உதாரணங்களும், சிறுகதைகளும் நிரம்பிய இந்த உப

தேசங்கள் செபமலைச்சபைத் துறவியருக்கு வற்றாத ஞான ஊற்றாக, திகழ்ந்தன. ஏனெனில், அவர் எல்லாம் வற்றாத ஒரு ஞான ஊற்ற இத்துறவியர் அவரை ஒரு ஞான தந்தையாக மட்டுமல்ல, ஒரு நெருகிய சிரேஷ்டராகவும், எல்லாவற்றும் மேலாக ஓர் ஆதர்ச குருவாகவும் இன்றும் நன்றியுடன் நினைவுகொள்கின்றனர்.

இவர் இத்தகைய தியான வாழ்வுலும், சகலவிதமான கருமங்களிலுபங்குபற்றியது எல்லாக் குருமாருக்கும், துறவியருக்கும் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். செபமலைச் சபையினரின் சிரேஷ்டராகக் கடமையாற்றிய அதே வேளையில் அண்மையர் மடங்களுக்குத் தமது பொழுதுவும், சிரமத்தையும் பாராது பெருதன்மையுடன் சேவை புரிந்திருக்கிறார். இன்றும் அவர், "எம் அன்றன் சுவாமி" என அன்புடைய அழைக்கப்படுகின்றார். அவரது எமையும், கபடமற்ற தன்மையு ஆழ்ந்த பிறான்பும் கத்தோலிக்க மாத்ரிமல்லாது எமது பிறசப நண்பரும் அவரை இறைவன அடியாரென ஏற்று அன்பு செலுத்தும்படி செய்துள்ளன. எல்லோரு அவரை நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து அவர் இக்கிருந்தபோது அனைவர ஆத்தம சரீரலனில் அவர் காட்டி

எங்கள் ஆயர் 'என்றும் வாழ்க !

விண்ணருள் நிறைந்துயரும் வண்ணக்கரம்பொன் வீசுபுகழ் தேசுகுல இராசேந்திரனார் பெண்ணினத் தருந்திலகம் என்னும் மரியை பெற்றதவப் பேறதலல் உற்றபுதல்வன்.

அண்ணல் எல். ஆர். அன்றளியாம் எங்கள் குரவர் ஆண்டகையாய் வந்தனரென்றீண்டு புகழ்வேளம் மண்ணகத்தில் புண்ணியத்தின் மாட்சிகனிந்தார் மனிதர்களிற் புனிதனெனக் கூறமகிழ்வேளம்.

எங்களரும் பங்கினிலே தங்கமணியாய் இன்னொளியைத் தந்தருகு மன்னரெனவே துங்கமுடி சூடுநிலை கண்டு புகழ்வேளம் துய்யனவர் செய்யமலர்ப் பாதம் பணிவேளம்.

"முப்பர் மகன் மேய்ப்பர்" என மொழிந்திடும் இன்பம் முக்கனியில் தேன்பிழிந்த தித்திப்பின் இன்பம் பாப்பரசர் வாய்மொழிந்த 'அன்றளி' நாமம் பைந்தமிழிற் சிந்தைகவர் சுந்தரகீதம்.

தாழ்மையின் உருவமவர் ஏழ்மையின் அன்பன் தலைநிமிர்ந்து நோக்காத சிலைஎன வாழ்ந்தோன். ஆழ்கடலைப் போலமைதி வாழ்வினைக் கண்டோன் அரியமறைக் கலையறிவின் ஆழமுங்கண்டோன்.

அழகுமுகம் இளகுமனம் பழகிட நல்லோன் அரியசிறு குழந்தையெனப் பெருமை தெரியான் நிலவுநகை கலகலென இன்சொல் கனிய நெஞ்சமெலாம் கொள்ளைகொண்ட வஞ்சகக் கள்வன்.

மெளனமலை புனிதநதி மாசற்ற புரு மக்களெலாம் அடிபணியும் ஒப்பரும் ஞானி தபநிலையும் செபநிறைவும் தங்கிடுந் தூயன் தன்னுயிராய் மன்னுயிரைத் தாங்கிடும் நேயன்.

எங்கள் உயர் எங்களுடல் என்றுமே வாழ்க ! எங்கள் தவம் எங்கள் பலம் என்றுமே வாழ்க ! எங்கள் கதி எங்கள் வழி என்றுமே வாழ்க ! எங்கள் துணை எங்கள் ஆயர் என்றென்றும் வாழ்க ! "யாழ்-ஜெயம்"

ஆயர் அன்ரனி

ஆயர் அன்ரனி சிரத்தையைப்பற்றி இடையறாது பேசிக்கொள்கின்றனர்.

ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விஷயமென்னவென்றால், மல்வத்த மதபீடத்தின் மகாநாயக்க தேரோவான, சங். ராஜகுரு ஸ்ரீ வி பாஸ்ஸி 1966, சித்திரை 20-ம் தேதி தோலகட்டி ஆச்சிரமத்தைத் தரிசித்து, அன்ரனி அடிகளாரால் அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டதாகும். மகாநாயக்கவுடன் மல்வத்த மதபீடத்தைச் சேர்ந்த வேறு பல குருக்களும் வந்திருந்தனர்.

செய்முறைச் சபையினர் தமது சபையின் சரித்திரத்தில் பிரதான பங்கு வகித்த அன்ரனி அடிகளார் மட்டில் நன்றியுள்ளவர்களாயும், அவருடைய தொடர்பையிடும், அவரது அப்போஸ்தலத்துவ பணியையிடும் பெருமை அடைபவர்களாயும் இருக்கின்றனர்.

உலக ஆயர் சிநொட் கூட்டப்படுவதற்கு அறிகுறிகள்

உலகியர் பல பாகங்களிலும் இலங்கையிற் போலே தேசிய சிநொட்சபைகள் கூடித் தத்தம் தேசங்களிலுள்ள பல பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்தபின் அப்பிரச்சினைகளுக்கு முடிவுகாண ஆவலுடன் காத்து இருக்கின்றனர். இவற்றுக்கு முடிவு காண்பது இலேசான கருமமல்ல. ஆகவே உலக ஆயர்சபை கூடி யாவற்றுக்கும் ஒரு பொது முடிவைக் காண்பதுவே வழியெனத் தோன்றுகின்றது. அண்மையில் வத்திக்கானில் "ஆயர் சிநொட்" சபையின் நிரந்தர காரியதரிசியாகிய லடிஸ்லோ றூபன் அடிகளார் இன்னும் சிலமாதங்களில் அகில உலக மேற்றிராணிமார் "சிநொட்" கூடவேண்டிய கருமங்கள் எழுந்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கின்றார். பெரும்பாலும் 1970-ம் ஆண்டிலேயே இந்த "ஆயர் சிநொட்" கூட்டப்படுமென அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன.

யாழ்-மேற்றிராசனத்தின் வரலாறும் புதிய துணை ஆயரும்

(பி. சுவரீமுத்து)

யாழ் மேற்றிராசனமானது 1886-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ந்திகதி காலஞ்சென்ற பதினமூன்றாம் சிங்காய பாப்பாசால் நிறுவப்பட்டது. அன்று தான் இலங்கை திருச்சபையின் ஒரு தனி ஆட்சி நாடாக ஸ்தாபகம் பெற்றது. இதற்குமுன் இலங்கை கொச்சின் மேற்றிராசனத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்த வந்தது இலங்கைத்திருச்சபையின் வரலாற்றின்படி 1557-ம் ஆண்டு துவக்கம் 1836-ம் ஆண்டு வரை இவ்வாறே பரிபாலித்துவரப்பட்டது. 1836-ம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கை ஒரு தனிப்பட்ட மாகாணமாக ஒரு பிரதி பரிபாலகரால் ஆட்சி செலுத்தப்பட்டு வந்தது. 1843-ம் ஆண்டில் இலங்கைத் திருச்சபையானது கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் என்ற இரு மாகாணங்களாக வகுக்கப்பட்டது. 1883-ம் ஆண்டில் மத்திய இலங்கைப்பகுதி கண்டி மாகாணமாக நிறுவப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் பரிபாலகராக டாக்டர் கொறூசியோ பெத்தாச்சினி என்பவர் இருந்தார். இவர் 1845-ம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால், இவர் கொழும்புப்பகுதி பரிபாலகராக இருந்த ஒற்றேறியன் சபையைச் சேர்ந்த டாக்டர் கயிற்றோ அன்ரோனியோவுக்கு உதவியாளராகவும் 1849-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 13-ந்திகதி மட்டும் கடமையாற்றிவந்தார் என்பது நண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இவருக்குப் பின் 1857-ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 26-ந்திகதி டாக்டர் ஸீ பன் செமறியா, ஓ. எம். ஜி. யாழ்ப்பாண ஆணையாளராக நியமனம் பெற்றார். இவரைத் தொடர்ந்து 1868-ம் ஆண்டு துவக்கம் 1883-ம் ஆண்டு மட்டும் டாக்டர் சிறிஸ்தோப்பர் பொன்ஜீன், ஓ. எம். ஜி. யாழ்ப்பாணப் பிரிவின தலைமைப் பீடத்தைத் தாங்கி ஆட்சிபுரிந்துவந்தார். டாக்டர் அன்று மெலிசன், ஓ. எம். ஜி. (தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம் பார்க்க)

அறிவித்தல்

யாழ்ப்பாண மேற்றிராசன சங்க

வருடாந்த பொதுக் கூட்டம்

யாழ்ப்பாண மேற்றிராசன சங்கத்தின் வருடாந்த பொதுக் கூட்டம் 1968-ம் ஆண்டுமார்ச்சுமாதம் 11-ம் திகதி புதன் கிழமை (போயாதினம்) யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல் லூரி மண்டபத்தில் நடைபெறும். காரிய திட்டம் பின்வருமாறு:

காலை 9-00 — ஆசனக் கோவிலில் உதவி மேற்றிராணியாரின் தீவ் விய பூசை.
காலை 9-45 — வருடாந்த பொதுக் கூட்டம்.

மாலை 4-30 — உதவி மேற்றிராணியார் மகாவர். அன்ரனி ஆண்டகை அவர்களுக்கு உபசரிப்பு:

பொதுக்கூட்ட நிகழ்ச்சி நிரல்:

1. கடந்த வருடாந்த பொதுக்கூட்டக் குறிப்புகள்.
2. வருடாந்த அறிக்கை
3. யாழ்-மேற்றிராணியாரின் உரை
4. சங்க உத்தியோகஸ்தர் உட்பட நிருவாகசபையைத் தெரிவுசெய்தல்.
5. ஐந்து நாட்களுக்குக் குறையாத முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்ட வேறேதேனும் கருமங்கள்.

பொதுக்கூட்டம் முடிந்தவுடன் புதிய நிர்வாகசபைகூடி வெவ்வேறு விஷயங்களை ஆலோசனைக்கெடுத்துத் திட்டமிடும்.

அங்கத்தினர் அனைவரும் சமூக மளிக்கும்படி தயவாகக் கேட்கப்படுகின்றனர்.

எஸ். எம். ஜே. லூயிஸ், செயலாளர்

தபால்பெட்டி 2, யாழ்ப்பாணம்: 20-11-68.

● உலகமுழுவதிலும் இப்பொழுது 72 கத்தோலிக்கசர்வகலாசாலைகள் இருந்துவருகின்றன. இவற்றிலே தென்னமரிக்காவில் 21 சர்வகலாசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆபிரிக்காவிலுள்ள ஒரேயொரு பூரணகத்தோலிக்கசர்வகலாசாலை கொங்கோ-கின்ஷா நகரில் உள்ளது. ஆபிரிக்காவின் தலைநகர சர்வகலாசாலைகளில் இதையும் ஒன்றாகும்.

கடைசிவரை யாரோ? ...

(செல்வி ரோஜா, சாமுவேல்)

அந்த வைத்தியசாலையின் எட்டாம் நம்பர் வார்ட்டில் படுக்கையொன்றில் படுத்திருந்தான் அந்த இளைஞன். யாரோ?... எவரோ?... என்று தெரியாத நிலையில் வாசன விபத்தொன்றில் படுகாயத்துக்குள்ளாயிருந்த அவனை டாக்டர் செல்வராஜ் தான் வழியில் கண்டு மீட்டு வந்தார். தமது வைத்தியசாலைக்கு முதலுதவிகள், சத்திரசிகிச்சைகள் என தம்மாவியன்றவரை பரிசுரப் பிரயத்தனம் செய்து பார்த்தார் அவர். ஆயின், கசப்பான மருந்தை விழுங்கியே ஆக வேண்டும்போல், அவனது முடிவையும் தன் பக்கத்தே நின்றவர்கொண்டிருந்த நர்ஸ் மல்லிகாவுக்கு அவர் தெரிவித்தே ஆகவேண்டி ஏற்பட்டது. "மல்லிகா!... இந்த இளைஞன் இரவைத் தாண்டுவதே தூர்லபம். எப்படியும் 24 மணித்தியாலத்தினுள் அவனது உயிர் பிரிந்துவிடும். ஆகையால், அவனது கைப்பெட்டியை ஆராய்ந்து பார்த்து, யாராவது உறவினர் விலாசங்கள் அகப்பட்டால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிடு" என்று முடிவாகக் கூறிவிட்டு அகன்றார்.

மல்லிகா சேர்ந்த முகத்துடன் அந்த இளைஞனை ஆராய்ந்தாள். அவனது சட்டைப்பையில் புதுமைமாதா வரவணிக்கமொன்று தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. "ஓ!... இவர் கத்தோலிக்கர் போலும்!... அப்படியானால் குரவரின் உதவி இவருக்கு அவசியமே!..." என்று எண்ணினாள். சுயநினைவற்றுக்கிடந்த இளைஞனின் கைப்பெட்டியை ஆராய்ந்து சுமார் எட்டு விலாசங்களை அவன் உயரியிருந்து குறித்துக் கொண்டாள். அவர்கட்கெல்லாம் செய்தியனுப்பினாள். இரவு 9 மணி. இரவு கடமையாற்றும் நர்ஸுகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்தவார்ட்டில் கடமையாற்றப்போகும் நர்ஸ் கமலினி கத்தோலிக்க பெண்ணல்ல. எனவே, இந்த இளைஞனின் கடைசி வேளையில்

அவளால் உதவமுடியாதே. நினைத்துப் பார்த்த மல்லிகா அன்றிரவுக் கடமையையும் தானே தன் களைப்பையும் பொருட்படுத்தாது நிறைவேற்ற முடிவு செய்தாள். கமலினியுடன் பேசி அவனை விட்டுக்கு அனுப்பி விட்டாள்.

இரவு ஜாமம் கழிந்தது. காலை 2 மணி. இளைஞன் சிறிது அசைந்தான். சுயநிலைபடைந்தான். மல்லிகா அவனண்டை சென்றாள். "நீங்கள் மிகவும் வருத்தமாயிருக்கிறீர்கள். இன்னும் சில நிமிடங்கள்தாம் நீங்கள் உயிர்வாழ முடியும். எனவே, ஒரு குருவானவரை அழைக்கட்டுமா?" என்று கேட்டாள். "குருவானவரா! ஏன்?... நான் கத்தோலிக்கனல்லவே!" என்று திக்கித்திணறிப்பதிலிறுத்தான் பாஸ்கர். "அப்படியானால்!... அதோ அந்த வரவணிக்கம்!..." சுட்டிக்காட்டினாள் மல்லிகா. "அதுவா!... அது எனது உடன் பிரிவா அக்காளொருத்தியின் அன்புப் பரிசு. அவளது கஷ்டகாலத்தில் அவளுக்கு எத்தனையோ உதவிகள் செய்தேன். அவள் ஒரு கத்தோலிக்க பெண், இதை அணிந்து கொள்ளும் படி எனக்களித்தாள். அவளில் நான் வைத்த உத்தம அன்பின் அடையாளமாக இதை எப்போதுமே அணிந்திருப்பேன்" என்றார் பாஸ்கர் முகத்தில் புன்னகை மிளிர். "அப்படியானால்!... அவளது பரிசு செயல்பட வேண்டிய நான் இன்றுதான். உங்களுக்குக் கத்தோலிக்கராக வரும் நோக்கம் ஏதாவது!..." இழுத்தாள் மல்லிகா. "நிச்சயமாக நர்ஸ்!... அந்த அக்காளுடன் பழகிய நாளிலிருந்தே எனக்கும் அதே ஆசை தான். ஆனால், என் அப்பா, அம்மாவுக்காக..." பேசமுடியவில்லை அவளால்.

மல்லிகா "போன்" மூலம் அழைப்பு விடுத்தாள். குரவரொரு (தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம் பார்க்க)

புதிய ஆயரைப் போற்றி வணங்குவோம்

—ஆசினாதர்—

ஆதிபரன் அருளதனால் ஆய ராகும்
அன்ரனியாம் ஆண்டகையே! அன்புமேய்ப்ப,
நீதி தயை எளிமைதவம் சாங்கோ பாங்கம்
நிறைந்தவரே, வருகவென வாழ்த்து கின்றோம்
கோதில்லா நெறியிலெமைக் கொண்டு செல்க!
குறையற்ற நல்மேய்ப்பு இனிது செய்க!
தீதின்றி வாழ்கவென இறைவன் ருளைச்
சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்து கின்றோம்.

●
அடக்கத்தில் ஆழ்ந்தோனே ஆன்ம சேவை
ஆற்றலிலே உயர்ந்தோனே பெருமை யாளா!
உடலுளத்து உவகையொடு போற்று கின்றோம்
உண்மையிது தகுதியொடு நீதி யாகும்
நடமாடுந் தெய்வமென மக்கள் சொல்லும்
நல்லுரையும் பலித்ததுவே, பெருமை பெற்றோம்
இடமகன்ற யாழ்நிலத்தின் ஆய ராகும்
* இராசசிங்க ஆண்டகையே! வாழி? வாழி!!.....

●
பேராயர் பெருமைக்குப் பெலமே யானாய்
பேதமெல்லாம் போக்குதற்குப் பிரம்பே யானாய்
நேரான தீர்ப்புக்குத் துலாக்கோலானாய்
நீசர்தமை எரித்தொழிக்கும் நெருப்பே யானாய்
தீராத பிரச்சினையின் தீர்வே யானாய்
திருவேத ஆட்சிக்கு இறையோனானாய்
பேராக வாழ்கவென வாழ்த்து கின்றோம்
பெட்டியிடு ஆண்டகையே! ஆசி சுவாய்!
* ஸீயா- சிங்கம். ஸீயோ இராசேந்தரம்-இராச சிங்கம்

கிறிஸ்தவ தருமத்தில் மலர்ச்சி வேண்டும்

உண்னைப்போல் உன் அயலானையும் நேசி என்பது கிறிஸ்தவர்களின் கோட்பாடுகளில் ஒன்று. “தன் கண்முன் பாக உள்ள தன்பிறனை நேசியாதவன் கண்காணாத கடவுளை எப்படி நேசிக்க முடியும்” என புனிதசின்னப்பர் கேட்டிருார். பிறனை நேசிக்கும் அடையாளங்களில் தருமக்கிரமமும் ஒன்றாகும். தருமஞ்செய்வது ஒரு புண்ணியமாகும். எல்லாச் சமயங்களும் தருமஞ்செய்யும்படி வற்புறுத்துகின்றன. வான் புகழ் வள்ளுவர்போன்ற புலவர்களும், பெரும் ஞானிகளும் தருமம்செய்து என் பண்பற்றி எவ்வளவோ எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

ஒருவருக்கு ஒரு ரூபாவைக்கொடுத்து, போய் நன்றாகச் சாப்பிடுகின்றது கூறுவது தருமம்தான். அம்மா, ஐயா பிச்சை போடுங்கள் என்று வெள்ளிக் கிழமைகளில் வீடுதேடிவரும் பிச்சைக்காரருக்கு 5சதமோ, 25சதமோ அல்லது ஒருபடி அரிசியோ போடுவதும் தருமம்தான். பாதசாரிகளாகத் தெருவிலே இரப்பவர்களுக்கு, பஸ்நிலையம், புகையிரதநிலையம், சந்தை, கடைவீதி, யாத்திரைத் தலங்கள் இப்படியான பொது இடங்களில் இரந்து வருபவர்களுக்கு இடுவதும் ஈகைதான். ஆனால், இவையாவும் வறுமையைப் போக்க நிரந்தர பரிசாரம் ஆகுமா? ஏழையை உயர்த்த உதவுமா? அவனது தேவைகளைப் பூரணப்படுத்துமா? அவனை இரப்பதில் நின்று மீட்டுப் புதுவாழ்வு நல்குமா? என்பதுதான் ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

ஏழையைக் கண்டவுடன் இரக்கப்படுகிறோம். ஏதோ உதவியெய்துகிறோம். ஆனால், அந்த ஏழை அடுத்தநாள் என்ன செய்வான்? வாழ்நாள் முழுவதும் அவன் இரந்துண்டுதான் வாழவேண்டுமா? கந்தை உடையும், தாடியிசையும், அழுக்கு உடலும், அருவருப்பான தோற்றமும் தான் அவனுக்கு ஆயுள் பூராவும் இருக்கவேண்டுமா? வீதி ஓரமும், சந்தை (குத்துகள்) திண்ணைகள், மாநிலங்கள், செத்தைக் குடிசைகள், சந்துபொந்துகள் இவைதான் அவனுடைய உறைவிடங்கள்? பிற்பல பாயும், கிழிந்த சாக்கும் தான் அவனுடைய அவனுடைய படுக்கையாக இருக்க வேண்டுமா? இப்படியே நாம் சிந்தித்துப்பார்த்தால் காலஓட்டத்தில் ஏழைகள் நிலை மாறவேமாட்டாது. ஏழைகள் பட்டாளம் பெருகிக்கொண்டே போகும். நாட்டிலே அது என்றுமே தீர்த்து வைக்கமுடியாத பிரச்சினையாகவே இருக்கும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சேரும்ருத மக்காக, சென் வின்சென்ட் டி போல் தருமசபை, வறியசகோதரிகள் சபை போன்ற சபைகளின் தருமநிதி, உடை

கள், பணமுடிப்பு என்பனவற்றால் நிரந்தர பரிசாரம் தேடவே முடியாது.

வறியவர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகள் என்ன? ஏன் வறுமை ஏற்படவேண்டும்? ஏழ்மைக்குக் காரணம் என்ன? அதை எவ்வாறு சீர்ப்படுத்தலாம் என ஆராய்ந்து நிரந்தர பரிசாரம் காண்க கிறிஸ்தவர்கள் முன்வரவேண்டும். வேலை இல்லாத திண்டாட்டம், கடன்தொல்லை, தீராதபிணி, இல்லிடம் இல்லாத குறை, கல்விபெற்று உயர்வடைய வசதி இல்லாத தன்மை, தூர்அதிரவுடமான இழப்பு, வெள்ளப்பெருக்கு, புயல் இப்படி எத்தனைவோ காரணங்களினால் வறுமை உண்டாகிறது. கணவனை இழந்த கைம்பெண்கள், பெற்றோர், உற்றோர், உறவினர் இல்லாத பிள்ளைகள், சமூகத்தால் வெறுக்கப்பட்டவர்கள், பிள்ளைகளால் ஒதுக்கி விடப்பட்ட பெற்றோர், பாமரிக்க உதவி அற்ற வயோதிபர் இப்படி எத்தனைபேர் அல்லற்படுகிறார்கள். குடும்பம் பெருத்தவர்கள், போதிய வருமானம் அற்றவர்கள், உழைக்க வலு அற்றவர்கள், அங்க வீனர்கள் என்று பலவிதமான மனிதர் வருந்துவதை நாம் அறிவோம்.

இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மலர்ச்சி ஏற்படுத்த விரிந்த அளவில் திட்டமிடப்பட்ட சேவை அவசியம். நிரந்தர தீர்வுகாணப் பரந்த அளவிலான இயக்கங்கள் தோன்றவேண்டும். விரிந்த மனப்பான்மையும், தாராளசின்தையும் உடைய பலரது அயராத தன்னலமற்ற சியாகம்நிறைந்த உழைப்பு வேண்டும். ஏட்டிலே எழுதிவைக்கும் திட்டங்கள் அல்ல, செயல்முறைத் திட்டங்களே தேவை. ஒவ்வொரு பட்டினத்திலும், விசாரணைப் பங்குகளிலும் வறுமை ஒழிப்பு இயக்கம் ஏற்படவேண்டும்.

மனமாற்றமே முதற்கண் வேண்டப்படுவதாகும். செல்வந்தரும், வசதி படைத்தவர்களும், ஓரளவு வாழ்க்கை வசதிகளையுடைய நடுத்தர வகுப்பினரும் தம்பழைய போக்குகளையும் பழமைதழுவிய வாழ்க்கை முறைகளையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். சிலர் தம்பேரும் புகழும் உயரக்கூடிய வகையில் கொளவமான தருமம் செய்வார்கள். பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தும் பெருமையான தானஞ்செய்வார்கள். கோவில்களிலும், வீடுகளிலும் வருடத்துக்கு ஒருமுறை பெரிய அன்னதானங்கள் செய்கிறார்கள். தமதுசெலவில் கோவில் திருநாட்களை ஆடம்பரமாக நடாத்தவார்கள். உறவினர், பெற்றோர் பெரியோர் இறந்து விட்டால் டாம்பிகமாக ஊருக்குச் சொல்லி “பிச்சை” என்னும் வழமையிலுள்ள தானம் செய்கிறார்கள். வீடுதேடிக்கட்டி நிதிக்காகச் சினிமா, நாடகம் என்றால் முகமனுக்குப் பணம் கொடுப்பார்கள். பத்திரிகை, வேறும் வருடாந்த மலர்

வெளியீட்டுக்கு விளம்பரம் என்றபோர்வையில் ஏதோ உதவி செய்வார்கள். இவையாவும் சுயகொளவத்துக்காகவே பெரும்பாலும் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே வீணிலே பொருட்செலவு செய்யப்படுவதொழிய திட்டமிடப்பட்ட முறையில் வறியவர்களுக்கு நீண்டநாட்பயன் நல்கும் வண்ணம் எதுவுமே செய்யப்படுவதில்லை.

அன்னதானங்கள், அவிவர்களினால் பயன் என்ன? ஒருநாள் இருநாளுக்கு ஏழைகள் பசியாறினால் போதுமா? அதுமுடிந்த மறுநாள் பட்டினிதானே. பலநாட்கள் சேர்த்தாற்போல பட்டினி கிடக்கும் ஏழைகள் எத்தனைபேர். நோயினால் வாடி, போஷாக்கான உணவு இன்றி, மருந்துவாங்கப் பணம் இன்றி வருந்துபவர் எத்தனைபேர்? பாடசாலைக்குப் போகப் புத்தகம் வாங்கப் பணம் இன்றி, தகுதியான உடை இன்றித் தவிப்பவர் எத்தனைபேர். இருக்க இல்லிடம் இன்றித் தத்தளிப்பவர் பலர். வயதுவந்த பெண்மக்களை மணமுடித்து வைக்கப் பணம் இன்றி பட்டப்பெயும் பெற்றோர் எத்தனைபேர். படித்தும் வேலையின்றி அழையும் ஏழை இளைஞர்

எத்தனைபேர். இவர்களுடைய குறைபாடுகளை அகற்ற வளம்படைத்தோர் வகைசெய்ய வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ வியாபாரிகள் அதிக இலாபம் இன்றிப் பொருள்களை விற்பதாலும் பொருள்களைப் பதக்கிவையாமல் நியாய விலைக்குப் பிசிர்த்துகொடுப்பதாலும் தமது தொழிலாளருக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுப்பதாலும் இப்பணியில் உதவலாம். பணம்படைத்தோர் ஏழைகள் சிலரைத் தம்செலவில் படிப்பிக்கலாம். தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தித் தொழிலவசதிகள் தேடிக்கொடுக்கலாம். ஏராளமான நிலம் உடையவர்கள் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து உதவலாம். நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தலாம். புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம். குறைந்தவாடகை அடிப்படையில் வீட்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கலாம். சிரமதானமுறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாம். பிள்ளைகளுக்கு இலவச புத்தகங்கள் உதவலாம். இப்படி வெவ்வேறு வகைகளில் உருப்படியான நீண்டகால நிரந்தர திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, சாதி, சமய, குலபேதங்களை விட்டு நம்நாட்டில் வறுமை அகலவும், [தொடர்ச்சி 7-ஆம் பக்கம்]

மாணவர் உலகில் கத். கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களின் உரிமையும் கடமையும்

இன்று உலகில் அறிவுடைப் பெரியோர் என மதிக்கப்படும் வேதசாஸ்திரிகளோ, வேதவிற்பன்னரோ, முற்றத்தூறந்த ஞானிகளோ, விஞ்ஞானிகளோ, மேதாவி்களோ, அறிவுநிறை அமைச்சரோ, ஆற்றல் நிரம்பிய ஆராய்ச்சியாளரோ, தமது ஆரம்பக் கல்வியாகிய அத்திவாரக் கல்வியை ஆசிரியரிடமிருந்தே கட்டியெழுப்பி, இச்சிரிய நிலையை அடைந்தனரென்றால் உலகையே உருவாக்கி ஆட்டிப் படைக்கும் ஆசிரியருக்கு, மாணவர் மட்டில் இருக்கும் உரிமையும் கடமையும் எத்தகையதென்று சொல்லாமலே விளங்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

எந்த ஒரு அறிவாளியும் தான் கல்விகற்ற ஆசிரியரைக் காணும்போது, அவர் முன்னிலையில் தன்னை ஒரு குழந்தையாகப் பாவித்து, நன்றியும், அன்பும் கலந்த உள்ளத்தோடு சன்மானிக்கிறான். என்னே ஆசிரியனின் மதிப்பு! இவ்வளவு மதிப்பை ஓர் ஆசிரியன் பெற என்னதான் செய்து விட்டான். ஆம், ஒரு மாணவனை மனிதனாகி, மண்ணிலும் விண்ணிலும் வாழவைக்கவேண்டியவன் ஆசிரியனே! ஐந்து வயது வரை பெற்றோரின் அரவணைப்பிலேயே இருந்து, உடல்வளர்ச்சி பெற்ற பாலகன், பாடசாலையை அடைந்ததும், அவன், விரிந்த உலகில், பரந்த சமூகத்தில்

வாழத்தொடங்குகிறான். அவனது பிஞ்சுள்ளம், எதைப்படிப்பது? எதை அவதானிப்பது? எதைக் கிரகிப்பது என்று திணறி, தன் ஆசிரியரையே அண்ணார்த்து பார்க்கிறான். ஆசிரியனுக்குத் தன்னை வந்தடைந்த பாலகனின் பொறுப்பான கடமை. நாகரீகம், விஞ்ஞானம், படம், சமூகம் என்ற போர்வையில் பிஞ்சுள்ளங்கள் ஏமாறும் காலம்; முதலில் தேவனுக்கும் அடுத்தபடியாகப் பெற்றோருக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். இது விஷயத்தில் ஆசிரியன் திசையறிகருவி எந்நேரமும் துருவத்தையே காட்டி நிற்பதுபோல் இறைவனை மாணவனுக்கு தன் படிப்பித்தலிலோ, செயலிலோ, நடத்தையிலோ, பேச்சிலோ, விசுவாசத்திலோ சுருங்கக் கூறின் சகலத்திலும், இறைவனையே இலக்காகவைத்து நடப்பானுதல் நிச்சயம் அவன் தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்தவனுகின்றான். அங்கு வெற்றியே ஒழிய தோல்வி காண்பது அரிது. அவ்வத்தம் ஆசிரியனும் அவனிடம் கல்விகற்ற மாணவரும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் பாக்கியம் பெற்றவர்களாக இருப்பர்.

இவ்வாறு பாக்கியசாஸிகளாவதற்கு, ஒவ்வோர் ஆசிரியனும் வேதாகமத்தை தன் உற்ற நண்பன் போல் மதித்து, [தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்]

புதிய ஆயருக்கு என்ன வேண்டும்?

- புதிய ஆயருக் கென்ன வேண்டும்—என்றால் பொதுவீ லவர்க்கெம் ஆசிரிவேண்டும்.
- அனைவரின் ஆதரவும் நீடவேண்டும்—அப்பேர் ஆயர் புகழ் உயரவும் வேண்டும்.
- ஈரமுடைய நெஞ்ச வேண்டும்—இதிலே இனமும் குலமும் நீங்கவேண்டும்.
- ஆட்சித் திறமை பெறவேண்டும்—அதிலே அனுபவ மதிமாய்ப் பெற வேண்டும்.
- சுகமும் பெலமும் பெறவேண்டும்—மேலும் தூய்மையும் ஆண்மையு முறவேண்டும்.
- தரித்திரர் தாண்டிட வேண்டும்—எவரும் துதிக்கவும் மதிக்கவும் பார்த்திட வேண்டும்
- திருமறை செழித்திட வேண்டும்—அதனால் பெருமீத வாழ்வு நாம் பெற்றிட வேண்டும்.

இதோ! **இதோ!!**

வெளிவந்துவிட்டது! விற்பனையாகின்றது!

அமலி வெளியீட்டின்

“நாள் காட்டி 1969”

சொற்ப பிரதிகள்மாத்திரம் உண்டு

கிடைக்குமிடம்:
‘அமல உற்பவம்’ (விலை 50சதம் மாத்திரம்)
கொழும்புத்தறை, யாழ்ப்பாணம்.

இப்பத்திரிகை வாழ்பாணம், 20இலக்க 5ஆம் குறுக்குத்தெருவில் வதிபுத் திரு. நீக்கலன் ஜெய்ஸ் அன்கனாப் உரிணவாணருக்காக அர்ச். குசைமாமுனிவர் அச்சகத்தில் 1968ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை 20ஆம் தேதி புதன் கிழமை அச்சிடப்பெற்று வெளிவந்தது.